

IZVOD IZ ZAPISNIKA

sa sjednice Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, održane 07. prosinca 2009. godine u Ministarstvu uprave

Uz t. 1.

– čl. 31. Kolektivnog ugovora – pravo na dopust uz naknadu plaće zbog elementarne nepogode

Sukladno čl. 31. st. 1. al. 11. Kolektivnog ugovora službenik ili namještenik ima pravo na dopust uz naknadu plaće u slučaju elementarne nepogode koja ga je neposredno zadesila u trajanju od pet radnih dana.

Pod elementarnom nepogodom koja je neposredno zadesila službenika i namještenika podrazumijeva se elementarna nepogoda u smislu Zakona o zaštiti od elementarne nepogode, koja je prouzročila štetu na imovini službenika i namještenika koju treba sanirati.

Uz t. 2.

- čl. 55. i 56. Kolektivnog ugovora – pravo na dnevnicu i terenski dodatak pravosudnih policajaca

U smislu čl. 55. Kolektivnog ugovora pod službenim putem podrazumijeva se upućivanje službenika i namještenika iz mjesta njegovog stalnog rada u drugo mjesto (različito od mjesta njegova stalnog rada i različito od njegova prebivališta odnosno uobičajenog boravišta), radi obavljanja po nalogu za službeno putovanje određenih poslova koji su samo dio poslova njegova radnog mjesta, a u svezi su s djelatnošću poslodavca.

U smislu čl. 56. Kolektivnog ugovora rad na terenu podrazumijeva rad službenika ili namještenika izvan stalnog mjesta rada (mjesta u kojem je službenik ili namještenik stalno zaposlen) i izvan mjesta njegova stalnog boravka, na koji je upućen od strane poslodavca radi obavljanja poslova svoga radnog mjesta.

Stoga, državni službenik – pravosudni policajac, koji je upućen na prepraćaj i čuvanje zatvorenika u drugo mjesto (različito od mjesta njegova stalnog rada i različito od njegova prebivališta odnosno uobičajenog boravišta), ima pravo na dnevnicu, a ne pravo na terenski dodatak, jer se u konkretnom slučaju radi o upućivanju službenika na službeno putovanje (temeljem naloga za službeno putovanje da obavi određene poslove svoga radnog mjesta), a ne o upućivanju na rad na terenu (temeljem naloga da u drugom mjestu rada obavlja poslove radnog mjesta na koje je raspoređen).

Uz t. 3.

– čl. 77. Kolektivnog ugovora – inicijativa za izmjenu i dopunu čl. 77. Kolektivnog ugovora

Zajednička komisija razmatrala je inicijativu Suzane Stubičan Čelić za izmjenu i dopunu čl. 77. Kolektivnog ugovora, kojom traži da se u navedenom članku riječi: „zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti“ brišu iz razloga što invalidi rada kojima je utvrđena profesionalna nesposobnost za rad po čl. 174. ZMOO ne mogu ostvariti naknadu određenu navedenim člankom Kolektivnog ugovora.

Zajednička komisija je mišljenja da čl. 77. Kolektivnog ugovora nije potrebno izmijeniti na predloženi način, te daje sljedeće tumačenje:

Ostvarenje prava iz članka 77. Kolektivnog ugovora, odnosno pravo na razliku plaće odnosi se na one službenike i namještenike, prijašnje korisnike prava na rad sa skraćenim radnim vremenom i na drugim odgovarajućem poslu za vrijeme zaposlenja (čl. 174. st. 3. toč. 2. – 4. Zakona o mirovinskom osiguranju), a čija invalidnost je utvrđena zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti prema propisima do 31. 12. 1998. godine.

Službenicima i namještenicima kojima je zbog nastale invalidnosti za rad na poslu priznato pravo na rad s skraćenim radnim vremenom prema propisima do 31. 12. 1998. godine i kojima je rješenjem HZMO priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad počevši od 1. siječnja 1999. godine, imaju pravo na razliku plaće iz čl. 77. Kolektivnog ugovora, obzirom da je čl. 174. Zakona o mirovinskom osiguranju koji je stupio na snagu 01. siječnja 1999. godine, propisano da se korisnicima prava na temelju preostale radne sposobnosti, neposredne opasnosti od invalidnosti i izmijenjene radne sposobnosti, koji su ta prava ostvarili do 31. prosinca 1998. godine, prevode ta prava na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad.

Uz. t. 4.

- čl. 47. Kolektivnog ugovora - dokup dijela mirovine

Člankom 47. Kolektivnog ugovora utvrđeno je da prigodom odlaska u mirovinu, službeniku i namješteniku koji ispunjava uvjete za ostvarenje prava na starosnu ili prijevremenu starosnu mirovinu prema odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju, može se dokupiti dio mirovine koji bi bio ostvaren da je navršena određena starosna dob i/ili navršen određeni mirovinski staž.

Dakle, radi se o mogućnosti dokupa mirovine (za službenika ili namještenika koji odlazi u mirovinu i ispunjava uvjete za to), a ne o dokupu staža za ostvarenje prava na mirovinu.

Stoga, službeniku ili namješteniku koji ne ispunjava uvjete za ostvarenje prava na starosnu ili prijevremenu starosnu mirovinu, jer mu nedostaju određene godine mirovinskog staža, ne može se dokupiti staž koji mu nedostaje za odlazak u mirovinu sukladno Zakonu.

Uz. t. 5.

- čl. 99. st. 2. Kolektivnog ugovora – troškovi povjerenika zaštite na radu

Troškove za rad povjerenika zaštite na radu (vezano za službena putovanja, stručno osposobljavanje i usavršavanje i dr.), pa tako i povjerenika zaštite na radu kojeg je sukladno čl. 99. st. 2. Kolektivnog ugovora imenovao sindikat, snosi poslodavac u skladu s propisima o zaštiti na radu.

Odredbe Zakona o zaštiti na radu ne primjenjuju se na Ministarstvo unutarnjih poslova i Oružane snage Ministarstva obrane.

Uz. t. 6.

- čl. 33. st. 1. al. 2. Kolektivnog ugovora – pravo na plaćeni dopust za završni rad

U čl. 33. st. 2. al. 2. Kolektivnog ugovora propisano je pravo službenika i namještenika na plaćeni dopust za završni rad u trajanju od 5 dana.

Završni rad nakon završetka semestra programa za usavršavanje rukovodećih državnih službenika – ne smatra se završnim radom u smislu čl. 33. st. 1. al. 2. Kolektivnog ugovora. Stoga službenici koji pohađaju program za usavršavanje rukovodećih državnih službenika nemaju pravo na plaćeni dopust iz čl. 33. st. 1. al. 2. Kolektivnog ugovora za izradu završnog rada.

Uz. t. 7.

- čl. 90. st. 1. Kolektivnog ugovora – pravo na naknadu plaće za obavljanje sindikalnih aktivnosti sindikalnom povjereniku tri sata po članu sindikata godišnje

Sukladno čl. 90. st. 1. Kolektivnog ugovora sindikalni povjerenik ima pravo na naknadu plaće za obavljanje sindikalnih aktivnosti i to tri sata po članu sindikata godišnje.

To pravo odnosi se na naknadu plaće za vrijeme kada sindikalni povjerenik, zbog obavljanja sindikalnih aktivnosti, ne radi na radnom mjestu na koje je raspoređen.

Stoga se sindikalnom povjereniku za obračun i isplatu plaće, odnosno naknade plaće, uzima zbroj sati odrađenih na radnom mjestu na koje je raspoređen i sati za koje ostvaruje pravo na naknadu plaće iz čl. 90. st. 1. Kolektivnog ugovora.

Sindikalni povjerenik nema pravo na prekovremeni rad za obavljanje sindikalnih aktivnosti.

Uz. t. 8.

- čl. 58. Kolektivnog ugovora – pravo na naknadu za odvojeni život od obitelji diplomata

U pogledu ostvarenja prava na naknadu za odvojeni život od obitelji na diplomate u Ministarstvu vanjskih poslova primjenjuju se odredbe čl. 58. Kolektivnog ugovora, s obzirom da je u čl. 29. Uredbe o plaćama, dodacima i naknadama u službi vanjskih poslova propisano da diplomati u predstavništvu Republike Hrvatske u inozemstvu, koji sami borave u državi primateljici, odnosno čija je obitelj ostala u Republici Hrvatskoj, ostvaruju pravo na naknadu za odvojeni život od obitelji u skladu s odredbama Zakona o državnim službenicima i Kolektivnog ugovora.

Sukladno čl. 58. st. 1. Kolektivnog ugovora službeniku i namješteniku pripada naknada za odvojeni život od obitelji ako zbog mjesta stalnog rada, različitog od prebivališta njegove obitelji živi odvojeno od obitelji.

Prema čl. 58. st. 2. Kolektivnog ugovora to pravo nema službenik i namještenik koji živi odvojeno od obitelji u slučajevima: ako je raspoređen u mjesto rada različito od prebivališta njegove obitelji na temelju osobnog zahtjeva, ako je putem javnog natječaja primljen u službu u

mjesto rada različito od prebivališta njegove obitelji, ako je raspoređen u mjesto rada različito od prebivališta njegove obitelji temeljem obveze preuzete ugovorom o školovanju te ako je obitelj odselila u drugo mjesto.

Stoga, diplomati u predstavništvu Republike Hrvatske u inozemstvu, koji sami borave u državi primateljici, odnosno čija je obitelj ostala u Republici Hrvatskoj, ostvaruju pravo na naknadu za odvojeni život od obitelji, sukladno čl. 58. Kolektivnog ugovora, samo ako su raspoređeni na rad u predstavništvo u inozemstvu po potrebi službe, a ne na osobni zahtjev putem internog natječaja.

Uz. t. 9.

- čl. 43. Kolektivnog ugovora – obustava cijele plaće

Prema čl. 43. Kolektivnog ugovora poslodavac je dužan na zahtjev službenika ili namještenika izvršiti uplatu obustava iz plaće (kredit, uzdržavanje i sl.), neovisno o iznosu obustave.

Navedena odredba odnosi se isključivo na obustavu plaće na zahtjev službenika, a ne na prisilnu naplatu neke njegove obveze.

Na obustave iz plaće na zahtjev službenika i namještenika ne odnose se odredbe o ograničenju iznosa obustave iz plaće iz Ovršnog zakona, jer se taj Zakon odnosi isključivo na prisilnu naplatu vjerovnikova potraživanja.

Uz. t. 10.

- čl. 50. Kolektivnog ugovora – pravo na regres nakon prestanka radnog odnosa

Službenik ili namještenik, koji je prije prestanka državne službe zbog odlaska u mirovinu koristio godišnji odmor za tekuću godinu (u konkretnom slučaju 2009. godinu), ima pravo na isplatu regresa za tu godinu, neovisno o tome što mu je služba prestala prije isplate regresa.

Uz. t. 11.

– čl. 53. Kolektivnog ugovora – utvrđivanje visine mjesečne pomoći (u odgovarajućem postotku prosječno isplaćene neto plaće u gospodarstvu RH u prethodnoj godini)

Čl. 53. Kolektivnog ugovora propisano je pravo na mjesečnu pomoć djeci, odnosno zakonskim starateljima djece službenika i namještenika koji je izgubio život u obavljanju službe i to: za dijete predškolskog uzrasta 50%, za dijete do završenog osmog razreda osnovne škole 70% te za dijete do završene srednje škole, odnosno redovnog studenta 90% prosječno isplaćene neto plaće u gospodarstvu RH u prethodnoj godini.

Državni zavod za statistiku statistički ne prati podatke o visini prosječno isplaćene neto plaće u gospodarstvu RH, pa nema službenog podatka o tome. Zbog toga Zajednička komisija utvrđuje da kao osnovicu za izračun visine pomoći iz čl. 53. Kolektivnog ugovora treba uzeti **prosječnu mjesečnu isplaćenu neto plaću po zaposlenom u pravnim osobama Republike Hrvatske**, (zadnji objavljeni podatak o tome, npr. podatak objavljen u „Narodnim novinama“, broj 135/09).

Uz. t. 12.

- čl. 1. Kolektivnog ugovora – primjena Kolektivnog ugovora na pravosudne dužnosnike

Odredbe Kolektivnog ugovora ne primjenjuju se na pravosudne dužnosnike.

Uz. t. 13.

- čl. 12. Kolektivnog ugovora - naknadno korištenje tjednog odmora

U čl. 12. Kolektivnog ugovora propisano je da:

- službenik i namještenik ima pravo na tjedni odmor u trajanju od 48 sati (st. 1.);
- dani tjednog odmora su subota i nedjelja (st. 2.);
- ako je prijeko potrebno da službenik ili namještenik radi na dan (dane) tjednog odmora, osigurava se korištenje tjednog odmora tijekom sljedećeg tjedna (st. 3.);
- ako službenik ili namještenik zbog potrebe posla ne može koristiti tjedni odmor na način propisan u st. 3. toga članka, može ga koristiti naknadno u dogovoru, odnosno prema odluci neposredno nadređenog službenika ili namještenika, najkasnije u roku 14 dana.

Odredbe čl. 12. st. 3. i 4. Kolektivnog ugovora o osiguranju naknadnog korištenja tjednog odmora odnose se isključivo na slučaj kad je službenik i namještenik radio na dan (dane) tjednog odmora, dakle subotom i /ili nedjeljom.

Stoga se službeniku koji je radio, odnosno bio na službenom putovanju u inozemstvu u dan (dane) državnog blagdana (koji nije bio u subotu ili nedjelju), ne treba osigurati naknadno korištenje tjednog odmora iz čl. 12. st. 3. i 4. Kolektivnog ugovora.

Uz. t. 14.

- čl. 18. i čl. 26. Kolektivnog ugovora - korištenje prava na razmjerni dio godišnjeg odmora

Prema čl. 18. st. 1. Kolektivnog ugovora službenik i namještenik koji u kalendarskoj godini u kojoj je zasnovao radni odnos nije ostvario pravo na godišnji odmor, jer nije proteklo 6 mjeseci neprekidnog rada, ima pravo na jednu dvanaestinu godišnjeg odmora za svaki navršeni mjesec dana rada.

Službenik i namještenik može koristiti pravo iz čl. 18. st. 1. Kolektivnog ugovora krajem kalendarske godine u kojoj je stekao pravo na razmjerni dio godišnjeg odmora (pravo na jednu dvanaestinu godišnjeg odmora za svaki navršeni mjesec dana rada).

Odredba članka 26. Kolektivnog ugovora - kojom je propisano da se godišnji odmor koji nije korišten u kalendarskoj godini u kojoj je stečen, može iskoristiti do 30. lipnja iduće godine - odnosi se na godišnji odmor ili njegov dio koji nije iskorišten u kalendarskoj godini u kojoj je stečen, uključujući i razmjerni dio godišnjeg odmora iz čl. 18. Kolektivnog ugovora.

Uz. t. 15.

a) čl. 59. st. 10. Kolektivnog ugovora – naknada troškova mjesnog prijevoza službeniku koji koristi međumjesni prijevoz - ново (izmijenjeno) tumačenje Zajedničke komisije

Zajednička komisija ponovno je razmatrala tumačenje članka 59. stavka 10. Kolektivnog ugovora (pravo službenika i namještenika koji koriste međumjesni prijevoz i na naknadu mjesnog prijevoza dano na sjednici održanoj 27. studenog 2008. godine koje glasi:

„Člankom 59. stavkom 10. Kolektivnog ugovora propisano je da ako službenik i namještenik koji koristi međumjesni javni prijevoz, ima do najbliže stanice međumjesnog prijevoza više od 500 metara, ima pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza prema kriteriju za mjesni javni prijevoz, sukladno stavcima 4., 5., 6. i 7. toga članka. Navedenom odredbom utvrđuje se pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza u mjestu stanovanja službenika i namještenika koji koristi međumjesni prijevoz (dakle, pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza u mjestu stanovanja, koje je različito od mjesta rada).

Stoga se kriterij udaljenosti do najbliže stanice međumjesnog prijevoza (više od 500 metara) iz čl. 59. st. 10. Kolektivnog ugovora odnosi isključivo na mjesni prijevoz u mjestu stanovanja službenika i namještenika koji koristi međumjesni prijevoz za dolazak na posao i odlazak s posla (ne odnosi se na mjesni prijevoz u mjestu rada, jer kod njega nije odlučna udaljenost mjesta rada –adrese rada- do najbliže stanice međumjesnog prijevoza).

Dakle, udaljenost do najbliže stanice međumjesnog prijevoza više od 500 metara, u smislu čl. 59. st. 10. Kolektivnog ugovora, jeste udaljenost kuće ili stana (adrese stanovanja) službenika i namještenika, koji koristi međumjesni prijevoz za dolazak na posao i odlazak s posla, do najbliže stanice međumjesnog prijevoza.“

Nakon rasprave o navedenom pitanju Zajednička komisija donijela je zaključak kojim daje novo tumačenje članka 59. stavka 10. Kolektivnog ugovora, kojim zamjenjuje tumačenje od 27. studenog 2008. godine.

Novo tumačenje članka 59. stavka 10. Kolektivnog ugovora glasi:

Člankom 59. stavkom 10. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (“Narodne novine”, broj: 93/08, 23/09 i 39/09) utvrđeno je da ako službenik i namještenik **koji koristi međumjesni javni prijevoz**, ima do najbliže stanice međumjesnog prijevoza više od 500 metara, ima pravo na naknadu troškova **mjesnog prijevoza** prema kriteriju za mjesni javni prijevoz, sukladno stavcima 4., 5., 6. i 7. ovog članka.

Sukladno tome, službenik i namještenik koji koristi međumjesni prijevoz, uz naknadu troškova međumjesnog prijevoza, ima pravo na naknadu troškova mjesnog javnog prijevoza **u mjestu rada**, pod uvjetom da od stanice međumjesnog prijevoza do zgrade u kojoj radi mora prijeći udaljenost veću od 500 metara.

Odredba čl. 59. st. 10. Kolektivnog ugovora ne odnosi se na naknadu troškova mjesnog prijevoza u mjestu stanovanja službenika, jer prema čl. 59. st. 2. Kolektivnog ugovora **pod mjesnim javnim prijevozom podrazumijeva se javni prijevoz organiziran u mjestu rada službenika i namještenika**, ali ne i mjesni javni prijevoz organiziran u mjestu stanovanja.

b) čl. 59. st. 9. Kolektivnog ugovora – tzv. prijevozne zone

Sukladno članku 59. stavku 9. Kolektivnog ugovora, u slučaju da je **mjesni javni prijevoz** organiziran na način da se mjesečnom ili godišnjom kartom **pokrivaju mjesni i međumjesni javni prijevoz (tzv. Prijevozne zone)**, službenik i namještenik koji koristi takvu vrstu prijevoza **ne ostvaruje pravo na mjesni javni prijevoz.**

Citirano se odnosi i na slučaj kada je odlazak na posao i odlazak s posla **pokriven linijom međumjesnog javnog prijevoza** kojom se **pokriva i mjesni javni prijevoz** pa službenik koji koristi takvu vrstu prijevoza **ne ostvaruje pravo na mjesni javni prijevoz (tzv. Prijevozne zone)**.

Postoje dva slučaja tzv. prijevoznih zona i to:

1. kad je **mjesni javni prijevoz** organiziran na način da **pokriva mjesni i međumjesni javni prijevoz** i
2. kad je **međumjesni javni prijevoz** organiziran na načina da **pokriva mjesni i međumjesni javni prijevoz**.

U navedenim slučajevima službenici i namještenici **ostvaruju pravo samo na jednu vrstu prijevoza, koji međutim pokriva i mjesni i međumjesni prijevoz (tzv. prijevozne zone)**.

Novo tumačenje čl. 59. stavaka 9. i 10. Kolektivnog ugovora primjenjuje se od 1. siječnja 2010. godine.

PREDSJEDNICA ZAJEDNIČKE KOMISIJE

Sanda Pipunić